

Arrest

nr. 306 067 van 3 mei 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 6 oktober 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 4 september 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 januari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 februari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. BOHLALA *loco* advocaat C. DESENFANS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België is binnengekomen op 18 september 2020, diende op 2 oktober 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 4 september 2023 nam de adjunct-commissaris de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die bij aangetekende brief van 4 september 2023 verzoekster ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 02/10/2020

Overdracht CGVS: 11/12/2020

U werd gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (verder CGVS) op 26 mei 2023 van 9u17 tot 13u02, in het bijzijn van een tolk die het Somali machtig is.

A. Feitenrelaas

U verklaart over de Somalische nationaliteit te beschikken en te behoren tot de meerderheidsclan Hawiye (> Hawadle > Yabardige). U bent geboren op [...] december 1994 in Beledweyne, regio Hiraan. In 2003 gaat u met uw tante A.(...) in Kenia wonen.

In 2010 huwt u met Y.(...), waarna jullie samen naar Zuid-Afrika gaan. Na enkele maanden besluit Y.(...) naar Somalië terug te keren. Omdat hij u misbruikt, besluit u hem niet te volgen naar Somalië, maar blijft u in Zuid-Afrika achter. Jullie gaan uit elkaar hoewel u zwanger bent. Uit uw eerste huwelijk heeft u een zoon.

In mei 2012 huwt u met A.(...). Jullie wonen in Kaapstad. Uit dit huwelijk komen drie dochters. Uw echtgenoot heeft een eigen zaak, maar deze wordt meermaals aangevallen en beroofd.

Op 15 februari 2020 reist u met uw echtgenoot en kinderen naar Somalië. U verblijft een maand in de stad Beledweyne, waarna u in Dhoqor gaat wonen. Uw zus N.(...) woont in Dhoqor en heeft daar een winkeltje waar zowel voeding als medicijnen verkocht worden. Uw echtgenoot heeft het idee om condooms uit Beledweyne te smokkelen en die in het dorp te verkopen. Jullie zullen dit doen via het winkeltje van uw zus.

Uw zus krijgt al snel telefonische bedreigingen van Al Shabaab. Op 27 maart 2020 komen enkele leden van Al Shabaab naar de winkel van uw zus. Ze vragen condooms, welke uw zus afgeeft. Even later wordt uw zus gedood door de mannen van Al Shabaab. Jullie sluiten de winkel van uw zus.

Na zo'n 4 maanden heropent u het winkeltje van uw zus omdat er geen andere inkomsten zijn. Hoewel u zelf geen condooms verkoopt, laat Al Shabaab u telefonisch weten dat u veroordeeld werd en dat u zich naar hun rechtbank in Bo'o dient te begeven. U gaat hier niet op in. In juli 2020 wordt u door twee leden van Al Shabaab thuis opgehaald. Jullie wachten buiten het dorp op een wagen, maar die komt niet opdagen. Een van de strijders gaat op zoek naar de wagen, terwijl de andere bij u blijft waken. Kort daarna laat de andere strijder u achter om zijn collega te zoeken. U wordt vastgebonden achtergelaten, maar u weet zichzelf te bevrijden. U zwemt de Shabelle rivier over en gaat naar Beledweyne. U overnacht bij uw tante, waarna u naar Mogadishu gaat. U gaat naar A.(...) A.(...), een vriend van uw vader.

U verlaat Somalië op 31 augustus 2020 en reist via Turkije, Griekenland en Italië naar België. U komt op 18 september 2020 in België aan en dient op 2 oktober 2020 een verzoek tot internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ).

Op 8 juni 2023 bevalt u van een dochtertje. U haalt een vrees voor genitale verminking aan voor uw dochter. U verklaart dat indien u dit weigert, u door uw familie en burens beschuldigd zal worden ongelovig te zijn, waarna Al Shabaab u zal doden.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: Formal Recognition of Refugee Status in the RSA, de Zuid-Afrikaanse identiteitskaart en een pagina uit het vluchtelingenpaspoort van uw echtgenoot, een affidavit van uw echtgenoot (dd. 11/02/2020), geboortecertificaten van uw kinderen, medische attesten en resultaten van een medisch onderzoek, een attest van inburgering, een attest m.b.t. het volgen van lessen Nederlands, attesten genitale verminking voor uzelf en uw dochter.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit diverse medische attesten blijkt immers dat u zwanger bent op het moment van het persoonlijk onderhoud en dat de bevalling uitgerekend werd op 11 juli 2023. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Hoewel het CGVS kort voor het persoonlijk onderhoud besluit het onderhoud te annuleren, gelet op uw vergevorderde zwangerschap, kon het onderhoud alsnog doorgaan op uw eigen vraag. Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud werd u gevraagd of u in staat was het onderhoud te doen, waarop u positief antwoordde. Het onderhoud werd diverse malen onderbroken en u kreeg zelf de mogelijkheid om aan te geven indien u zelf een onderbreking nodig had. U maakte geen gebruik van deze mogelijkheid. Op het einde van het onderhoud maakte u evenmin enige opmerkingen omtrent het verloop van het onderhoud. Hoewel uw advocaat niet aanwezig was bij het onderhoud, maakte u geen bezwaar om het onderhoud zonder de aanwezigheid van uw raadsheer te laten doorgaan.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingen werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren m.b.t. de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Het CGVS ontvangt enkele opmerkingen m.b.t. het onderhoud, doch werden er geen opmerkingen gemaakt omtrent het verloop van het onderhoud.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (notities CGVS, p. 2-3), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw leefomstandigheden, over de omstandigheden van uw verblijf in Somalië, noch over uw verblijf in Somalië an sich. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen alsook over de omstandigheden waarin u in Somalië verbleef kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst alsook het persoonlijke profiel is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie, regio van herkomst of persoonlijke verblijfssituatie, dient te worden besloten dat de asielmotieven die zich er zouden hebben voorgedaan of de omstandigheden waarin deze asielmotieven zouden hebben plaatsgevonden, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn specifieke profiel, eerdere verblijfplaatsen of omstandigheden van zijn verblijf ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u geen zicht biedt op uw identiteit en uw werkelijke leefomstandigheden.

Eerst en vooral wordt opgemerkt dat u voor de DVZ verklaarde vanaf uw geboorte tot 31 augustus 2020 in het dorp Bakal, district Beledweyne, provincie Hiraa gewoond te hebben (Verklaring DVZ, vraag 10). Bij aanvang van het onderhoud door het CGVS gevraagd of u opmerkingen heeft omtrent uw onderhoud bij de DVZ, verklaart u niet te hebben kunnen zeggen dat u Somalië in 2003 verlaten heeft en dat u sindsdien in Kenia en Zuid-Afrika gewoond heeft voor u in 2020 terugkeerde naar Somalië (notities CGVS, p. 3). Nergens uit uw verklaringen voor de DVZ blijkt dat u in Kenia of Zuid-Afrika geweest bent (Verklaring DVZ + Vragenlijst CGVS). Gevraagd naar de reden dat dit niet genoteerd werd, legt u de schuld hiervoor bij de tolk (notities CGVS, p. 3-4), hoewel u het wel wou vertellen. Op het einde van het onderhoud legt u de schuld van de tegenstrijdigheden en inconsistenties van uw verklaringen wederom bij de tolk bij DVZ (notities CGVS, p. 25). Het is echter niet ernstig de tegenstrijdigheden en inconsistenties in uw verklaringen te wijten aan de tolk, te meer daar u bij de DVZ meermaals de kans kreeg om verklaringen af te leggen aangaande een verblijf in Zuid-Afrika, onder meer wanneer gevraagd werd naar eerdere verzoeken om internationale bescherming en de geboorteplaats van uw kinderen (zie infra). U liet echter na enige verklaringen aangaande uw verblijf in Zuid-Afrika af te leggen. Het CGVS is dan ook van mening dat u de Belgische asielautoriteiten doelbewust trachtte te misleiden aangaande uw verblijf in Somalië en andere Afrikaanse landen, te meer daar u meerdere documenten uit Zuid-Afrika neerlegt (zie infra).

Voor het CGVS verklaart u in Zuid-Afrika een vluchtelingenstatus te hebben (notities CGVS, p. 5). U legt tijdens het onderhoud eveneens een "formal recognition of refugee status in the RSA" neer (zie doc. 1 in de groene map in uw administratieve dossier). Door de DVZ gevraagd of u in een ander land reeds eerder een

verzoek om internationale bescherming ingediend heeft, antwoordde u echter ontkennend (Verklaring DVZ, vraag 22). U legt aldus inconsistente verklaringen af aangaande uw vluchtelingenstatus in Zuid-Afrika, wat er wederom op wijst dat u de Belgische asielinstanties doelbewust trachtte te misleiden aangaande uw verblijf in Somalië en andere Afrikaanse landen.

De door u neergelegde “formal recognition of refugee status in the RSA” (zie doc. 1 in de groene map in uw administratieve dossier) en geboortecertificaten van uw kinderen (zie doc. 5 in de groene map in uw administratieve dossier) vermelden bovendien dat u geboren bent in het jaar 1987 in Mogadishu, hoewel u voor de Belgische autoriteiten verklaart geboren te zijn op [...]12/1994 in Beledweyne (Verklaring DVZ, vraag 4-5 + notities CGVS, p. 4). Bij de registratie van uw verzoek verklaarde u dan weer geboren te zijn in december 1993 (Registratie Verzoek om Internationale Bescherming (VIB). U legt tegenstrijdige verklaringen af aangaande uw geboortedatum en geboorteplaats, wat de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder aantast.

U legt eveneens tegenstrijdige verklaringen af aangaande uw huwelijk en uw echtgenoot. Bij de registratie van uw verzoek voor de DVZ verklaarde u ongehuwd te zijn (Registratie Verzoek om Internationale Bescherming (VIB). Wanneer u later gehoord wordt door de DVZ, verklaart u echter gehuwd te zijn op 26 mei 2012 in Bakal, Somalië (Verklaring DVZ, vraag 15a). Uit uw verklaringen voor het CGVS blijkt dan weer dat u in Zuid-Afrika gehuwd bent in mei 2012 (notities CGVS, p. 5). Het door u neergelegde “formal recognition of refugee status in the RSA” – dat opgesteld werd in 2017 - vermeldt dan weer dat u gescheiden (divorced) bent (zie doc. 1 in de groene map in uw administratieve dossier). Hoewel u voor het CGVS verklaart gehuwd te zijn met A.(...) I.(...) M.(...) (notities CGVS, p. 5), verklaart u voor de DVZ dat uw echtgenoot A.(...) M.(...) M.(...) heet (Verklaring DVZ, vraag 15a). Voor de DVZ verklaarde u verder dat uw echtgenoot zich in het dorp Bakal bevindt, hoewel u voor het CGVS verklaart uw echtgenoot in september 2020 door Al Shabaab werd meegenomen, ze hem nooit meer hebben vrijgelaten en niemand weet wat er met hem gebeurd is (notities CGVS, p. 12). U legt aldus inconsistente en tegenstrijdige verklaringen af aangaande uw beweerde echtgenoot, wat de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder aantast. De door u neergelegde kopie van de Zuid-Afrikaanse identiteitskaart en van het vluchtelingenpaspoort van uw beweerde echtgenoot en de affidavit van uw beweerde echtgenoot aangaande een terugkeer naar Somalië kunnen dit niet herstellen. Gelet op deze vaststellingen, maakt u uw huwelijk zoals u dat beschrijft niet aannemelijk.

Voor het CGVS verklaart u 4 kinderen te hebben, nl. A.(...), A.(...), S.(...) en Z.(...), en dat zij in Zuid-Afrika geboren zijn (notities CGVS, p. 12-13). Voor de DVZ verklaart u echter dat uw kinderen Z.(...) Y.(...) A.(...), A.(...) A.(...) M.(...), A.(...) A.(...) M.(...) en A.(...) A.(...) M.(...) heten en allen geboren zijn in Bakal, Somalië (Verklaring DVZ, vraag 16). De door u neergelegde Zuid-Afrikaanse geboortecertificaten vermelden dan weer de namen A.(...) M.(...), A.(...) M.(...), A.(...) M.(...) en S.(...) M.(...) (zie doc. 5 in de groene map in uw administratieve dossier). Uw verklaringen aangaande uw kinderen stroken niet met elkaar en de door u neergelegde geboortecertificaten.

U verklaart voor het CGVS dat u in 2020, na uw terugkeer naar Somalië, eerst een maand in Beledweyne verbleef, waarna u zo'n 6 maanden in Dhoqor woonde (notities CGVS, p. 6-7). Gevraagd of u na uw terugkeer nog ergens anders verbleef dan Beledweyne, Dhoqor of Mogadishu, antwoordt u ontkennend. Voor de DVZ verklaarde u echter in het dorp Bakal gewoond te hebben van toen u een baby was tot en met augustus 2020 (Verklaring DVZ, vraag 10). U hiermee geconfronteerd, wijt u dit aan de tolk (notities CGVS, p. 25). Zoals eerder reeds opgemerkt, is het niet ernstig de tegenstrijdigheden in uw verklaringen te wijten aan de tolk. Uw tegenstrijdige verklaringen aangaande het dorp waar u beweerdelijk woonachtig was in het jaar 2020 tasten de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder aan.

U verklaart voor het CGVS dat de volledige namen van uw ouders A.(...) W.(...) W.(...) en B.(...) I.(...) H.(...) zijn (notities CGVS, p. 11). U verklaart tevens dat zij in de stad Beledweyne geboren zijn. Voor de DVZ verklaarde u dan weer dat uw ouders A.(...) W.(...) A.(...) en B.(...) I.(...) W.(...) heten en beiden geboren zijn in Dhoqor (Verklaring DVZ, vraag 13A). U legt tegenstrijdige verklaringen af aangaande uw ouders.

Verder legt u tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af aangaande uw broers en zussen. Voor het CGVS verklaart u dat uw broers S.(...) en M.(...) heten (notities CGVS, p. 14). Uit uw verklaringen blijkt verder dat M.(...) ook wel S.(...) genoemd wordt en S.(...) wordt S.(...) genoemd. Voor de DVZ verklaarde u echter 2 broers te hebben en noemde u de namen M.(...) en S.(...) (Verklaring DVZ, vraag 17). Hoewel u voor de DVZ verklaart dat uw zus N.(...) op 27 maart 2019 vermoord werd, verklaart u voor het CGVS dat zij in 2020 vermoord werd (notities CGVS, p. 18 + opmerkingen n.a.v. de notities van het onderhoud). Verder blijkt uit uw verklaringen voor het CGVS dat uw broers en zus in Beledweyne en Dhoqor woonachtig zijn, dan wel waren (notities CGVS, p. 14), hoewel u voor de DVZ nog verklaarde dat zij in Bakal woonden (Verklaring DVZ, vraag 17). Uw tegenstrijdige en inconsistente verklaringen aangaande uw broers en zus tasten de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder aan.

U legt bovendien fluctuerende verklaringen af aangaande uw aankomst in België. Bij de registratie van uw verzoek bij de DVZ verklaarde u immers in België te zijn toegekomen op 30 augustus 2020 (Registratie Verzoek om Internationale Bescherming (VIB), hoewel u later verklaart dat u Somalië verlaten heeft op 31 augustus 2020 (notities CGVS, p. 18 + Verklaring DVZ, vraag 10 + vraag 32) en in België toekwam op 18 september 2020 (Verklaring DVZ, vraag 32). Uw verklaringen aangaande uw aankomst in België stroken niet met elkaar. Dit tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder aan.

Aangaande het "formal recognition of refugee status in the RSA," de geboortecertificaten van uw kinderen en de affidavit die door uw beweerde echtgenoot ondertekend werd kan nog worden opgemerkt dat dit kopies van documenten betreffen die eenvoudig zelf op te stellen zijn.

Gelet op het geheel aan voorgaande vaststellingen, maakt u niet alleen uw identiteit niet aannemelijk, maar eveneens uw levensomstandigheden voor uw aankomst in België, u maakt het aldus niet aannemelijk na een verblijf in Zuid-Afrika teruggekeerd te zijn naar Dhoqor, provincie Hiraan, in 2020.

Voor het CGVS verklaart u door Al Shabaab veroordeeld te zijn omdat er condooms in de winkel van uw zus verkocht werden (notities CGVS, p. 17-18).

Zoals eerder reeds opgemerkt, legt u tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af aangaande uw verblijf in Somalië en uw zus (zie supra), dit tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande uw problemen met Al Shabaab reeds grondig aan.

Het tast de doorleefdheid van uw verklaringen bovendien grondig aan dat u reeds voor uw terugkeer naar Somalië wist dat Al Shabaab voor problemen zorgde (notities CGVS, p. 6), dat u bij uw aankomst in Dhoqor ook aangesproken werd over Al Shabaab (notities CGVS, p. 8) en dat u wel wist dat de verkoop van condooms volgens het geloof niet mocht (notities CGVS, p. 10), maar dat u of uw echtgenoot desondanks niet met uw zus spreken over de verkoop van condooms (notities CGVS, p. 9-10). Immers, gevraagd met wie jullie dat in Dhoqor besproken hadden, verklaart u dat uw echtgenoot met enkele mannen in de buurt daarover gesproken heeft. Gevraagd of u daar zelf met iemand anders dan uw echtgenoot over gesproken heeft, antwoordt u ontkennend. Dat u zonder te overleggen met uw zus haar kan overtuigen om condooms te verkopen in haar winkeltje, in een gebied waar Al Shabaab de plak zwaait en het gevaarlijk is om voorbehoedsmiddelen te verkopen, tast de doorleefdheid van uw verklaringen uitermate aan.

Hoewel uw zus door Al Shabaab gedood werd omwille van de verkoop van condooms (notities CGVS, p. 18) en u reeds op de hoogte gebracht werd van een veroordeling door de rechtbank van Al Shabaab (notities CGVS, p. 20), staat u er zelf niet bij stil dat u door Al Shabaab meegenomen kan worden (notities CGVS, p. 21). Dit tast de doorleefdheid van uw verklaringen aangaande uw problemen met Al Shabaab verder grondig aan.

Hoewel u voor het CGVS verklaart dat uw echtgenoot in september 2020 door Al Shabaab werd meegenomen en niemand weet wat er met hem gebeurd is (notities CGVS, p. 12), legt u voor de DVZ hoegenaamd geen verklaringen af aangaande de ontvoering van uw echtgenoot door Al Shabaab (Verklaring DVZ, vraag 5a + Vragenlijst CGVS, vragen 3.1-3.8).

Er kan van u verwacht worden dat u reeds van bij het begin van de asielprocedure verklaringen aflegt aangaande alle belangrijke elementen in uw asielrelaas, zoals de gevolgen van uw vlucht voor Al Shabaab. Dat u de DVZ deze informatie onthield, tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder grondig aan.

Gelet op het geheel aan voorgaande vaststellingen, maakt u het niet aannemelijk dat u door Al Shabaab veroordeeld werd omwille van de verkoop van voorbehoedsmiddelen.

Voor wat betreft de door u aangehaalde vrees voor een mogelijke besnijdenis (oftewel vrouwelijke genitale verminking, verder VGV) - ten aanzien van uw tijdens het onderhoud nog ongebooren - dochter N.(...) (CGnr. ../.... - O.V.) bij een terugkeer naar Somalië, kan het volgende worden opgemerkt (notities CGVS, p. 23-24).

Gevraagd of u zich kan verzetten tegen de besnijdenis van uw dochter, verklaart u dat niet te kunnen (notities CGVS, p. 24). Gevraagd wat u denkt dat er gaat gebeuren als u zich toch blijft verzetten, verklaart u dat je dan iemand bent tegen de cultuur die niet meer gelovig is. Nogmaals gevraagd wat er dan gaat gebeuren, herhaalt u dat ze u als ongelovige gaan bestempelen en dat kan gevolgen hebben. Hierop doorgevraagd, verklaart u dat men bij Al Shabaab zal aangeven dat u ongelovig bent en dat u daardoor gedood zal worden. U geeft echter geen zicht op uw reële persoonlijke situatie inzake uw herkomst en familiale situatie waardoor u de Commissaris-generaal niet in staat stelt uw persoonlijke vrees of risico te beoordelen. Het CGVS kent uw dochter N.(...) (CGnr. ../.... - O.V.) de vluchtelingenstatus toe. Dit wijzigt het voorgaande echter niet. Voor een gezinshereniging met uw dochter, dient u de daartoe geëigende procedure te volgen.

U uit eveneens een vrees voor VGV vanwege uw dochters die zich nog in uw land van herkomst bevinden (notities CGVS, p. 23). Het CGVS is echter niet in staat een vrees voor vervolging vanwege deze kinderen na te gaan aangezien zij zich niet in België bevinden.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen, kan geen geloof gehecht worden aan uw beweerde leefomstandigheden in Somalië, noch aan uw beweerde problemen met Al Shabaab. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens de persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 26/05/2023 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (notities CGVS, p. 2-3). U werd op het einde van dit onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw levensloop (notities CGVS, p. 25). Bijgevolg kan er geen geloof worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië. U werd er op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België (notities CGVS, p. 2-3). Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Het attest van inburgering en het deelcertificaat van een Nederlandse cursus hebben geen betrekking op uw verblijf in uw land van herkomst en de redenen van uw vrees voor een terugkeer naar Somalië. Deze documenten kunnen het voorgaande niet wijzigen.

De medische attesten aangaande uw besnijdenis en deze van uw dochter kunnen het voorgaande niet wijzigen aangezien u zelf geen vrees uit omtrent deze besnijdenis (notities CGVS, p. 17-18 + p. 25). Het valt bovendien op dat u zelf verklaart dat u niet besneden bent (notities CGVS, p. 24), hoewel het attest van Dr. E.(...) D.(...) L.(...) vermeldt dat een genitale verminking reeds in november 2020 werd vastgesteld (doc. 11 in de groene map).

U legt een attest van Dr. D.(...) (dd. 24/05/2023) voor. Uit dit verslag blijkt dat u stress ervaart en dat u reeds een aantal keer het bewustzijn verloren heeft en dit vermoedelijk op basis van psychogeen lijden. Het attest verwijst naar brieven van Dr. D.(...), doch deze brieven werden niet aan het CGVS bezorgd. Het behoort echter niet tot de bevoegdheid van de dokter, die volledig afhankelijk is van de verklaringen van de betrokken patiënt, om de omstandigheden waarin deze problemen zijn ontstaan, vast te stellen. Er wordt opgemerkt dat uit het gehoor blijkt dat u over ruim voldoende cognitieve capaciteiten beschikt om het asielrelaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten, het gehoor kon immers op een normale wijze plaatsvinden. Het attest bevestigt dat u stress ervaart en vermoedelijk een psychogeen lijden kent, maar biedt geen uitsluitel over de omstandigheden waarin deze ontstaan zijn.

Het attest van gynaecologe Dr. G.(...) (dd. 24/05/2023) attesteert dat u tijdens het onderhoud zwanger was. Het blad met resultaten van een bloedonderzoek en NIPT-test hebben eveneens betrekking op uw zwangerschap. Ondertussen bent u bevallen. Deze documenten wijzigen voorgaande vaststellingen niet.

Het Formal Recognition of Refugee Status in the RSA, de geboortecertificaten van uw kinderen, de Zuid-Afrikaanse identiteitskaart en een pagina uit het vluchtelingenpaspoort van uw echtgenoot werden hierboven reeds besproken.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingen werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 05/06/2023. Na lezing van de door u gepostuleerde opmerkingen moet opgemerkt worden dat deze louter verklaringen trachten te duiden/nuanceren en extra (weinig relevante) informatie toevoegen, maar niets veranderen aan de essentie en de inhoud van de aangehaalde asielmotieven en bijgevolg geen invloed hebben op bovenstaande argumenten die hebben geleid tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van het subsidiair beschermingsstatuut.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris op het feit dat mevrouw I.(...) A.(...) W.(...) is de ouder van een minderjarig kind dat de vluchtelingenstatus heeft gekregen."

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen

of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoekster voert een schending aan van de volgende bepalingen:

"Manifeste appreciatiefout en schending van artikel 1 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, en van artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikelen 17 en 27 van Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het zorgvuldigheidsbeginsel."

Na een theoretische uiteenzetting van deze bepalingen licht verzoekster toe als volgt:

"Volgens artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet:

[citaat voormeld artikel]

Volgens deze bepaling moet er, rekening houdend met het specifieke profiel van verzoeker, een grondige analyse uitgevoerd worden van de relevante informatie die door verzoeker werd voorgelegd. Dit werd in casu niet correct gedaan.

Met betrekking tot dit specifieke profiel verklaarde verzoeker niettemin spontaan dat :

- Hij was een jonge vrouw op het moment van zijn vertrek (ongeveer 26 jaar oud)*
- Verzoeker ging alleen 2 jaar naar school gehoorverslag CGVS, p. 11*
- Hij heeft slaapstoornissen, bewustzijnsverlies en veel stress gehoorverslag CGVS, p. 2). Dit wordt bevestigd door een medisch document en beïnvloedt onvermijdelijk de kwaliteit van zijn verklaringen*
- Hij was eerst onder dwang getrouwd met een man die haar misbruikte gehoorverslag CGVS, p. 5)*
- Hij werd gediscrimineerd in Zuid Afrika gehoorverslag CGVS, p. 5).*

In het licht van dit profiel kon niet hetzelfde spontane, gestructureerde en gedetailleerde relaas worden verwacht als dat van iemand die beter opgeleid en serener was. De beoordeling van de geloofwaardigheid van de verzoeker had dus minder zwaar moeten worden aangerekend, hetgeen in casu niet het geval lijkt te zijn. In ieder geval, moet het vastgesteld worden dat verzoeker precieze verhaal heeft doorgegeven en dat de beoordeling van het CGVS te streng is. De beoordeling richt zich op de geloofwaardigheid van de herkomst van de verzoeker en de problemen die hij met Al-Shabaab heeft gekregen.

Aldus heeft het CGVS een veel te strenge en subjectieve beoordeling gemaakt, door strenge eisen te stellen zonder rekening te houden met verzoeker bijzonder kwetsbare profiel.

In voorkomend geval miskent het CGVS de noties van vluchteling (artikel 48/3) en van subsidiaire bescherming (artikel 48/4); de verwerende partij begaat hier een manifeste appreciatiefout door telkens de meest nadelige interpretatie voor verzoeker te weerhouden (RvS - arrest 104.820 van 18 maart 2002) en een gedeeltelijke analyse van de relevante feiten.

4.1. Herkomst van verzoeker

In haar beslissing trekt de verwerende partij de herkomst van verzoekster in twijfel om zijn relaas als ongeloofwaardig te beschouwen en hem de subsidiaire bescherming niet toe te kennen.

De verwerende partij stelt dat er geen geloof kan worden gehecht aan zijn verklaringen over zijn verblijf in Somalië.

Verzoekende partij is van mening, op basis van de onderstaande uitleggingen, dat de grieven van het CGVS te strenge zijn, en als gevolg moeten worden verworpen.

Verweerder is van mening dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn verklaringen over zijn verblijf in Somalië.

Zijn afkomst uit het dorp Beledweyne in de regio Hiraan is niet geloofwaardig volgens de verweerder. Bijgevolg stelt verweerder dat hij niet kan onderzoeken of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus.

De verzoeker ging naar de Somalische ambassade in België om een document te verkrijgen dat zijn identiteit bewijst (Stuk 3). Omdat verzoeker niet wist dat zijn herkomst zou worden betwist, had hij er logischerwijs niet aan gedacht om vooraf een dergelijk document te verkrijgen - hij was zelfs niet op de hoogte van de mogelijkheid om dat te doen-gezien zijn profiel als iemand zonder opleiding.

Uit zijn vele verklaringen en kennissen blijkt dat verzoeker oorspronkelijk uit Somalië komt. Als zijn kennis als ontoereikend of onjuist zou worden beschouwd, doet dit niets af aan het feit dat hij over informatie beschikt waarover alleen een Somaliër kan beschikken die zijn hele leven in Somalië heeft gewoond.

Daarnaast analyseren we de verwijten van verweerder om zo volledig mogelijk te zijn.

Er zij reeds op gewezen dat de beschikbare informatie beperkt is en tot uiterste voorzichtigheid moet leiden bij de analyse van de gegrondheid van dit verzoek om internationale bescherming. Het is ongepast en onevenredig om dit te vragen aan een persoon die vrijwel analfabeet is.

Er zij aan herinnerd dat verzoeker naar school alleen twee jaargang, dus zonder aardrijkskundelessen. Met deze factoren moet rekening worden gehouden, evenals met de sociaal-culturele context in Somalië.

Volgens de UNHCR Gids voor Procedures :

« 42. (...) Si la connaissance des conditions existant dans le pays d'origine du demandeur n'est pas un but en soi, elle est importante parce qu'elle permet d'apprécier la crédibilité des déclarations de l'intéressé. En général, la crainte exprimée doit être considérée comme fondée si le demandeur peut établir, dans une mesure raisonnable, que la vie est devenue intolérable pour lui dans son pays d'origine pour les raisons indiquées dans la définition ou qu'elle le serait, pour les mêmes raisons, s'il y retournerait. »

Verweerder lijkt geen rekening te hebben gehouden met persoonlijke en culturele factoren. Dit tast de kwaliteit van de bestreden beslissing aan.

Wat de specifieke procedurele vereisten betreft, was verzoeker zwanger ten tijde van zijn persoonlijk onderhoud op 26.05.2023. De bevalling was gepland voor 11.07.2023. Hoewel er begeleidende maatregelen waren genomen, bleek hieruit op zijn minst de kwetsbare situatie van de verzoeker, die vergezeld is van een zeer jong kind. Bovendien kan dit van invloed zijn geweest op zijn cognitieve vermogens.

Ten aanzien van het feit dat geen credit wordt gegeven aan de leefomstandigheden, omstandigheden van het verblijf in Somalië, noch aan het verblijf van verzoeker in Somalië als zodanig.

Verzoeker heeft bij de DVZ verteld dat zij vanaf zijn geboorte tot 31.08.2020 in het dorp Bakal heeft gewoond. Verzoeker heeft aan het begin van zijn onderhoud bij het CGVS verklaard dat hij niet kon zeggen dat hij Somalië in 2003 had verlaten en dat hij in Kenia en Zuid-Afrika had gewoond voordat hij in 2020 terugkeerde naar Somalië.

Verzoeker stelt dat dit verzuim te wijten is aan het feit dat het interview bij de DVZ slechts 15 minuten duurde (de tolk vertrok toen verzoeker meer informatie wilde geven – gehoorverslag CGVS, p. 4), en dat de tolk hem toen heeft gezegd niet over Zuid-Afrika te praten, maar alleen over de problemen in Somalië. Dit is geheel plausibel, maar verzoeker kreeg vervolgens een slecht advies: hij dacht dat hij teruggestuurd kon worden naar Somalië of Zuid-Afrika - met zijn kinderen - als zij het over Zuid-Afrika had.

Bovendien heeft verzoeker niet getracht de Belgische asielinstanties te misleiden over zijn verblijf in Somalië en andere Afrikaanse landen. Hetzelfde geldt voor het feit dat verzoeker de vluchtelingenstatus in Zuid-Afrika heeft gekregen zonder dat hij dit - opnieuw om dezelfde redenen als eerder vermeld - bij de DVZ heeft gemeld.

Hem werd verteld dat het mogelijk zou zijn om de documenten in te dienen en te becommentariëren toen hij bij het CGVS was. Verzoeker had er geen belang bij om opzettelijk te liegen; hij volgde gewoon de instructies op.

Met betrekking tot verzoekers leeftijd bevestigde hij dat hij op 16.12.1994 was geboren. Met betrekking tot het feit dat op de Zuid-Afrikaanse documenten 1987 was vermeld, legde verzoekster uit dat dit een vergissing van de Zuid-Afrikaanse autoriteiten was. Zij had geprobeerd dit te corrigeren, maar dit was niet gelukt. Ten slotte heeft verzoekster met betrekking tot het feit dat zij 12.1993 bij de DVZ had vermeld, uitgelegd dat dit een misverstand was omdat zij elkaar niet goed begrepen bij de interviewer.

Daarnaast stelde verweerder dat verzoeker bij de registratie van zijn verzoek om internationale bescherming had aangegeven dat hij niet getrouwd was. Dit kon niet worden geverifieerd, omdat het document niet bij het administratieve dossier was gevoegd. Het verwijt is derhalve ongegrond. Daarnaast had aangegeven kunnen worden dat zij gescheiden was uit haar eerste huwelijk.

Daarnaast heeft verzoeker later wel aangegeven dat hij getrouwd was, maar heeft hij bij de DVZ vermeld dat het in Somalië was omdat zij om bovenstaande redenen niet over Zuid-Afrika wilde praten. De namen komen overeen.

Verzoekster verklaart met betrekking tot Bakal dat deze locatie niet relevant is voor haar verzoek om internationale bescherming (gehoorverslag CGVS, p. 25). Zij heeft bevestigd dat haar echtgenoot in Dhoqor is geweest en dat hij vervolgens door leden van Al Shabaab was meegenomen.

Verzoekster heeft ook talrijke documenten betreffende haar echtgenoot overgelegd om zijn verklaringen te staven.

Wat zijn kinderen betreft, komen de namen die in Zuid-Afrika, de DVZ en het CGVS worden genoemd, niet helemaal overeen. Ze lijken echter wel erg veel op elkaar en verzoekster heeft er ook op dit punt geen belang bij om te liegen. Het is gewoon een kwestie van transcriptie.

Opnieuw, en opnieuw om dezelfde redenen (gehoorverslag CGVS, p. 25), verklaart verzoeker dat hij Bakal noemde omdat hij niet over Zuid-Afrika wilde praten. Het zijn dus zijn consistente verklaringen bij het CGVS die in aanmerking moeten worden genomen.

Met betrekking tot de namen van de ouders heeft verzoeker bevestigd wat hij bij het CGVS had gezegd. Er kan sprake zijn geweest van enige verwarring, maar zij woonden in Dhoqor en waren geboren in Beledweyne.

Met betrekking tot zijn broers en zussen bevestigde de verzoeker opnieuw dat Bakal niet werd genoemd. De overige informatie komt overeen.

Met betrekking tot zijn aankomst in België bevestigde de verzoeker opnieuw zijn verklaringen ten overstaan bij de CGVS.

Met betrekking tot de "formele erkenning van de vluchtelingenstatus in Zuid-Afrika", de geboorteakten van zijn kinderen en de door de echtgenoot ondertekende beëdigde verklaring, heeft de verwerende partij enkel verklaard dat het kopieën van documenten waren « die eenvoudig zelf op te stellen zijn ».

Dit is een volstrekt ontoereikende analyse: verweerder had de vorm en de inhoud van de documenten moeten analyseren indien hij deze wilde betwisten. In geval van twijfel en met instemming van verzoekster had zij ook contact kunnen opnemen met de Zuid-Afrikaanse autoriteiten.

De redenering van verweerder is volstrekt ontoereikend en onevenredig: verzoeker heeft opnieuw zeer nauwkeurige en overtuigende informatie kunnen geven, ondanks zijn profiel. Het feit dat er tegenstrijdigheden zijn geconstateerd met betrekking tot de namen van leden van zijn familie of hun afkomst, doet niets af aan deze vaststelling. Het enige dat kan worden opgemerkt is dat alles in het werk wordt gesteld om te beweren dat verzoeker over onvoldoende kennis beschikt, ondanks het feit dat hij veel informatie verstrekt.

Zijn verblijf (dus zijn hele leven) in Somalië staat dus volledig vast.

De verwijten van verweerder zijn dus ontoereikend en haar lezing van verzoeksters verklaringen is partijdig. Hieruit blijkt het gebrek aan onderzoek.

Op basis van deze kleine punten van kritiek is verweerder van mening dat de oorsprong van verzoeker niet geloofwaardig kan worden geacht.

Dit is volstrekt onvoldoende, met name gelet op alle door verzoekster aangevoerde elementen, in het bijzonder die welke door verweerder niet in twijfel zijn getrokken:

De taal die haar eigen clan spreekt (gehoorverslag CGVS, p. 3); ondanks het feit dat ze ongeschoold is, kon ze Beledweyne – een Somalische stad – en andere nabijgelegen dorpen vinden, en het feit dat de rivier de Shabelle daar doorheen stroomt (p. 7); de door al Shabaab opgelegde regels (zie bijvoorbeeld het feit dat ze niet alleen op straat mocht lopen zonder man p. 8 - met het risico geïsoleerd te worden); haar sub-clan (p. 11) de clan en sub-clan en haar man (p. 12), veel informatie over haar eigen clan en de hele lijn (p. 15 en 16), de namen van andere clans in Dhoqor, minderheden (p. 16), water aan de andere kant van de rivier is (p. 16). Alleen een persoon uit Somalië had dergelijke informatie kunnen verstrekken. Bovendien had de verzoeker ondervraagd kunnen worden over andere factoren, zoals in andere gevallen door het CGVS in geval van twijfel: droogte, andere kennis over de regio, toegang tot water en gezondheidszorg, enz. Niets van dit alles werd gedaan, maar het had de CGVS kunnen overtuigen. Het is nog steeds mogelijk.

Zijn uitspraken over zijn vrees als zodanig zijn volledig in lijn met de rest van wat er bij de DVZ is gezegd.

Gelet op al deze elementen is zijn verblijf in Somalië dus wel degelijk bewezen en staan zijn vrees en risico's dus wel degelijk vast. Hij moet worden erkend als vluchteling, of op zijn minst subsidiaire bescherming krijgen.

Verzoeker verklaart ook met betrekking tot de verkoop van condooms in de winkel van zijn zus, dat zijn zus hiervan op de hoogte was (gehoorverslag CGVS, p. 10 - verzoeker verklaart dat zijn zus de condooms zelf verkocht). Dit had inderdaad riskant kunnen zijn, gezien de aanwezigheid van Al Shabaab, zoals verweerder opmerkt. Het was echter verzoekers echtgenoot die, na overleg met mensen uit de buurt - die hem ten onrechte vertelden dat het niet riskant was om dit stiekem te doen (gehoorverslag CGVS, p. 9) - de beslissing nam (gehoorverslag CGVS, p. 9). Ze namen ook voorzorgsmaatregelen door de condooms te verstoppen (gehoorverslag CGVS, p. 9) en alleen te verkopen aan mensen die ze kenden (gehoorverslag CGVS, p. 10). Bovendien was het hun belangrijkste bron van inkomsten om de kinderen te onderhouden (gehoorverslag CGVS, p. 19). Het gedrag van verzoeker is dus aannemelijk en consistent. Dit doet geen afbreuk aan de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoeker.

Verzoeker heeft dus nooit aangegeven dat hij niet dacht dat hij problemen met Al Shabaab zou kunnen krijgen, ondanks het feit dat zijn zus door leden van Al Shabaab was gedood en verzoeker door de "rechtbank" van Al Shabaab op de hoogte was gesteld van zijn veroordeling. Dit doet niets af aan zijn verklaringen: het probleem is dat van de vervolgers die mensen doden die condooms verkopen omdat zij als ongelovigen worden beschouwd. Dit kan verzoekster niet worden tegengeworpen.

Zij heeft de DVZ niet verteld dat haar man in 09.2020 door Al Shabaab was ontvoerd omdat zij daar geen tijd voor had.

Wat de vrees voor een eventuele excisie (vrouwelijke genitale verminking) van zijn dochter N.(...) betreft, deze laatste is erkend als vluchteling wegens deze vrees (Stuk 4) en is niet geëxicideerd (Stuk 6). Dit bevestigt verzoeksters vrees om door de maatschappij te worden verstoten en te worden vervolgd en onmenselijk en vernederend te worden behandeld indien zij zich tegen de excisie verzet. Ze zou ook als "niet-religieus" worden beschouwd en er zouden gewelddadige gevolgen zijn (psychologisch en fysiek) van

de bevolking, zijn eigen familie (gehoorverslag CGVS, p. 23) en leden van Al Shabaab. Verzoekster verklaarde expliciet dat zij om deze reden door leden van Al Shabaab zou worden gedood.

Ze zei dat in Dhoqor leden van Al Shabaab haar direct kwamen opzoeken toen ze aankwam en zeiden dat ze uit een land kwam dat "geen islamitisch" was en dat ze "een lange hadjoor (van boven tot onder) aandoen en niet te veel alleen op straat rondlopen als vrouw" (gehoorverslag CGVS, p. 8) - haar vrees is dus ook gelinkt aan haar geslacht, wat bevestigd wordt door de objectieve achtergrondinformatie:

« Girls and women face numerous challenges such as high rates of maternal/infant mortality, child marriage, FGM, domestic violence, sexual and gender-based violence (SGBV) as well as low literacy and school attendance rates.¹⁶⁷ In 2020, USDOS observed that 'women did not have the same rights as men and experienced systematic subordination to men, despite provisions in the law prohibiting such discrimination'¹⁶⁸ with the 'exclusion of women being more pronounced' in AlShabaab areas." (EASO, COI – Somalia, Targeted profiles, 09.2021, p. 29).

Ze verklaarde ook dat wanneer je de stad binnengaat, leden van Al Shabaab je ook als een spion beschouwen omdat zij controleren wie de stad binnenkomt en verlaat. Dit bevestigt verzoeksters vrees.

Verweerder veegt dit eenvoudigweg van tafel met het argument dat verzoekers verblijf in Somalië niet wordt meegeteld en dat het daarom niet mogelijk is om deze vrees of dit risico te beoordelen. Dit is volstrekt ontoereikend en onjuist gezien de hierboven uiteengezette factoren.

Verzoeker vreest ook dat zijn dochters die nog in het land van herkomst verblijven (gehoorverslag CGVS, p. 23) ook vrouwelijke genitale verminking zullen ondergaan. Het CGVS kan deze vrees niet verifiëren omdat deze kinderen zich niet in België bevinden. Dit bevestigt echter nogmaals de vrees van verzoekster dat zij zal worden vervolgd en mishandeld indien zij zich verzet tegen deze excisies.

Wat ten slotte de door verzoekster ingediende documenten betreft, heeft zij ook een medisch attest ingediend waaruit blijkt dat zijzelf genitale verminking heeft moeten ondergaan (Stuk 5), wat het idee versterkt dat ook haar dochters hiervan het slachtoffer zullen worden.

Zij heeft ook een verklaring ingediend (gedateerd 24.05.2023) waarin staat dat verzoekster gestrest is en al verschillende keren is flauwgevallen. Het is niet aan een arts om vast te stellen onder welke omstandigheden de problemen zijn ontstaan. Het is echter niet de rol van het CGVS om alleen op basis hiervan de verklaringen van een gezondheidswerker in twijfel te trekken: het is op zijn minst een aanwijzing, of het begin van bewijs, van de verklaringen van de verzoeker.

Verder is verzoeker niet geconfronteerd met het feit dat hij niet uit Somalië komt. Dit was echter wel noodzakelijk.

Verweerder had verzoeker ook de mogelijkheid op dit punt kunnen ondervragen om vast te stellen waar verzoeker vandaan kwam: als hij niet uit Somalië en Ali Afrah kwam, waar kon hij dan wel vandaan komen?

Verweerder heeft volgehouden dat verzoeker aan het einde van het interview bij het CGVS uitdrukkelijk werd geconfronteerd met de vaststelling dat zijn levensverhaal niet geloofwaardig kon worden verklaard (p. 25), en dat bijgevolg zijn vermeende verblijfplaatsen niet konden worden gecrediteerd (p. 25). Dit is volledig onjuist: de verzoeker wordt hiermee noch expliciet noch impliciet geconfronteerd. Er zijn slechts 6 korte vragen over tegenstrijdigheden, maar niet over dit punt. Dit is volstrekt onvoldoende.

In het bijzonder gaf de verzoeker veel belangrijke en concrete details over zijn dorp tijdens zijn persoonlijk interview. Al deze elementen ontbreken in het besluit, maar tonen wel aan dat hij inderdaad uit dat dorp komt. Verweerder heeft de verklaringen van verzoeker duidelijk onvolledig gelezen en niet in detail onderzocht.

In het onderhavige geval is dus verzoeker van mening dat het CGVS te veeleisend is, rekening houdend met het feit dat verzoeker jong was en zijn ongeschoold profiel.

Verzoeker is dus van mening dat hij zijn herkomst genoeg aantoont.

4.2. Toekenning van de vluchtelingenstatus van de verzoeker vanwege de problemen met Al-Shabaab Kwalificatie

In casu heeft verzoeker zijn land verlaten omwille van Al-Shabaab. Leden van Al-Shabaab willen hem doden omdat hij hun bevelen niet opvolgde. Verzoeker verklaarde dat hij door leden van Al Shabaab met de dood was bedreigd - op straat en op het moment van zijn ontvoering - dat hij was ontvoerd en geblinddoekt. Ter herinnering: verzoeker is ook bang voor zijn familie, die hem ook als ongelovig zou kunnen beschouwen vanwege zijn weigering om zijn dochters uit te scheiden.

Leden van Al-Shabaab proberen verzoeker nu te doden.

Met het oog op het Verdrag van Geneve, is de verzoekende partij van mening dat de daden waaraan hij blootgesteld is of blootgesteld zou kunnen worden, met vervolging overeenkomen

kunnen worden gezien als in verband met een politieke overtuiging in de zin van Artikel 48/3,

§4, e) van de Vreemdelingenwet:

[citaat voormeld artikel]

De rechtspraak van Uw Raad is zeer duidelijk dat dit motief in een brede zin kan worden geïnterpreteerd, namelijk in de arresten n° 29 108 van 25 juni 2009, n° 29 224 van 29 juni 2009

et n° 65 678 van 22 augustus 2011, waar het wordt vastgesteld dat:

[citaat voormeld arrest]

[citaat UNHCR, "Principes directeurs sur la protection internationale : La persécution liée au genre dans le cadre de l'article 1A (2) de la Convention de 1951 et/ou son Protocole de 1967 relatifs au Statut des réfugiés" van 8 juli 2008, p. 8]

In casu heeft verzoeker geweigerd om de regels opgelegd door Al-Shabaab te bieden, en besloot om het land te verlaten.

Het kan dus worden gezegd dat, door zijn gedrag, wordt verzoeker geacht in strijd te zijn met de door Al-Shabaab vastgestelde regels, en met de regels van de Somalische samenleving door tegen vrouwenbesnijdenis te zijn.

Wegens zijn gedrag, vrees verzoeker te worden beschouwd door Al-Shabaab als tegenstander, en als gevold gestraft te worden. De voorziene straf voor zo'n gedrag is de dood.

Gezien de beschikbare informatie die stelt vast dat zij openbare geselingen, onthoofdingen, stenigingen en amputaties, alsook de doodstraf uitvoeren, vreesde verzoeker met redenen vervolgingen door Al-Shabaab.

Deze daden vallen immers perfect binnen het toepassingsgebied van Artikel 48/3, § 2, van de Vreemdelingenwet en moeten als vervolgingendaden worden beoordelen.

Immers, volgens Artikel 48/3, § 2, lid 2:

[citaat voormeld artikel]

De vrees van verzoeker is door de verwerende partij niet geanalyseerd. Het wordt ook niet herhaald in het beslissing. De verzoekende partij is van mening dat de daden waaraan hij blootgesteld is of blootgesteld zou kunnen worden overwogen in de zin van Artikel 48/3, §4, b) van de Vreemdelingenwet.

4.2.2. Geloofwaardigheid van zijn relaas

Volgens de verwerende partij is het relaas van verzoeker niet geloofwaardig. De verwerende partij is van mening dat er geen geloof kan gehecht worden aan het relaas van verzoeker omdat:

- Er geen geloof kan worden gehecht aan zijn verklaringen over zijn verblijf in Somalië;

- De verzoeker heeft tegenstrijdige verklaringen afgelegd over zijn vrezen door Al Shabaab.

De verwerende partij stelt dat verzoeker niet de waarheid heeft verteld over waar hij heeft verbleven voor hij komt naar België.

De verwerende partij beperkt zich daartoe, zonder in de genomen beslissing melding te maken van de elementen betreffende de persoonlijke en gegronde vrees van verzoeker.

Verzoeker meent dat de grieven van de Commissaris-generaal op basis van de welke hij de toekenning van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming status aan verzoeker weigert, onvoldoende en niet draagkrachtig zijn.

Wij menen, op basis van de verklaringen van verzoeker, ten eerste dat hij een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn asielaanvraag aannemelijk te maken en, ten tweede, dat hem het voordeel van twijfel toegekend moet worden. Er zijn immers voldoende elementen om zijn verklaringen als vastgesteld te beschouwen.

1. Wat betreft zijn verklaringen over zijn herkomst

Verzoeker verwijst op dit onderwerp naar punt 4.1 van het huidige verzoekschrift.

In haar beslissing trekt de verwerende partij de herkomst van verzoeker in twijfel om zijn relaas als ongeloofwaardig te beschouwen en hem de internationale bescherming niet toe te kennen.

Omdat de verwerende partij de herkomst van verzoeker niet geloofde, besliste ze dat er geen geloof aan het asielrelaas van verzoeker kan gehecht worden. Verzoekende partij is van mening, op basis van de onderstaande uitleggingen, dat de grieven van het CGVS te strenge zijn, in strijd met het handvest van het persoonlijk onderhoud en in strijd met de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, het zorgvuldigheidsbeginsel en het beginsel van de procedurele eerlijkheid; als gevolg moeten ze verworpen worden.

Voorts is verzoeker van mening dat de door het CGVS gevolgde cascade-redenering het onmogelijk maakt deze problemen met Al-Shabaab aan te tonen, ook al zijn deze verklaringen in wezen consistent en zonder tegenstrijdigheden.

Hij is van mening dat, ook al bestaat er nog enige twijfel over de oorsprong van verzoeker, de geloofwaardigheid van zijn problemen met Al-Shabaab toch moet worden geanalyseerd. Dit is niet het geval in het bestreden beslissing.

Uw Raad beoordeelde in dit verband tevens meermaals dat het risico objectief primeerde op de soms onduidelijkere verklaringen over bepaalde aspecten van een relaas: « dans les cas où un doute existe sur la réalité de certains faits ou la sincérité du demandeur, l'énoncé de ce doute ne dispense pas de s'interroger in fine sur l'existence d'une crainte d'être persécuté qui pourrait être établie à suffisance, nonobstant ce doute, par les éléments de la cause qui sont, par ailleurs, tenus pour certains » (RVV, nr. 43 080 van 6 mei 2010).

Volgens vaste rechtspraak: « les contradictions et incohérences relevées par l'autorité compétente doivent être d'une importance telle qu'elles ne sont pas raisonnablement explicables et qu'elles justifient la certitude que le demandeur d'asile n'a pas la qualité de réfugié » (Raad van State, nr. 103.869 van 21 februari 2002).

Bovendien zijn de door verweerster aangevoerde tegenstrijdigheden niet steekhoudend.

Er wordt opnieuw verwezen naar punt 4.1 met betrekking tot de vermeende tegenstrijdigheden.

Verzoekers vrees is daarom gegrond. Om alle bovengenoemde redenen moet hem de vluchtelingenstatus worden verleend.

II. Wat betreft het voordeel van de twijfel

Indien Uw Raad zou besluiten dat er twijfel is omtrent de geloofwaardigheid van het relaas van verzoekende partij, past het te vermelden dat het Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen van de Verenigde Naties meer bepaald het principe van het voordeel van de twijfel, als criterium voor het onderzoek van de beschermingsvraag weerhoudt;

Zowel de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen als Uw Raad hebben reeds herhaaldelijk verduidelijkt dat zelfs wanneer de verklaringen van een verzoeker niet volstaan om alle opgemerkte incoherenties weg te nemen :

[citaat VBC 16 november 2009, RvV 28 januari 2009, nr. 22.144 en RvV 2 oktober 2008, nr. 16.891]

Inderdaad,

[citaat Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, stuk 11]

Uw Raad heeft trouwens reeds de mogelijkheid gehad naar dit principe te verwijzen om te besluiten tot de geloofwaardigheid van het relaas van de verzoekende partijen (zie titel van voorbeeld: RvV, n° 28 972 dd. 23 juni 2009 ; RvV, n° 18.937 dd. 20 november 2008, RvV n° 27.489 dd. 19 mei 2009.)

4.2.3. Toepassing van Artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet

Zou Uw Raad van mening zijn dat de vervolgingen ten aanzien van verzoeker geloofwaardig en genoeg vastgesteld zijn, moet Artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet worden toegepast.

Dit artikel is zo geschreven :

[citaat voormeld artikel]

Het feit dat verzoeker in het verleden reeds werd vervolgd leidt tot het vermoeden dat verzoeker in geval van terugkeer opnieuw zal worden vervolgd, en keert de bewijslast om.

De verzoeker werd met geweld meegenomen door leden van Al-Shabaab, en zijn zus werd gedood door leden van Al Shabaab. Verzoeker verklaart ook dat zijn echtgenoot in september 2020 door Al Shabaab werd meegenomen. Ze hem nooit meer hebben vrijgelaten en niemand weet wat er met hem gebeurd is (gehoorverslag CGVS, p. 12).

In casu heeft het CGVS echter niet aangetoond dat er geen risico meer bestaat dat deze vervolgingen in geval van terugkeer opnieuw zullen gebeuren, of dat verzoekster toegang aan effectieve bescherming van de overheden zal hebben.

De bestreden beslissing moet ten minste worden vernietigd.

4.3. Toekenning van de subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, §2 van de vreemdelingenwet als gevolg van de veiligheidssituatie in Somalia

Louter subsidiaire orde, vraagt verzoeker dat hij de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend in overeenstemming met het artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980.

Artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

[citaat voormeld artikel]

De verwerende partij maakt dus uiteindelijke geen specifiek analysis van de veiligheidssituatie, en dus van de toekenning van de subsidiaire bescherming op basis van Artikel 48/4, § 2, c), omdat verzoekster niet aannemelijke heeft gemaakt dat hij uit de regio Hiraan afkomstig is, en als gevolg, het onmogelijk is dergelijke analysis te doen.

In hoofdorde, meent de verzoekende partij dat hij genoeg heeft aangetoond dat zij uit Beledweyne afkomstig is (zie supra) en dat de veiligheidssituatie in de provincie de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus rechtvaardigt.

Het begrip van « internationaal of binnenlands gewapend conflict » werd als volgt gedefinieerd door het Hof van Justitie in een arrest Diakite'. □ een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

□

Het Hof maakte in dit arrest tevens duidelijk dat de definitie van dit begrip in de zin van de Kwalificatierichtlijn verschilt van diens definitie in internationaal humanitair recht:

[citaat HvJ 30 januari 2014, C-285/12, § 20-21]

Het Hof stelt nog dat dit onderscheid ertoe leidt dat de erkenning van het bestaan van een gewapend conflict in de zin van de Kwalificatierichtlijn niet ondergeschikt mag worden gemaakt aan een bepaald organisatieniveau van de aanwezige strijdkrachten of aan een bepaalde duur van het conflict:

[Ibid., § 34]

Bovendien herinnert het Hof aan zijn arrest Elgafaji, waarin het stelde dat het centraal element wat dit betreft de mate van willekeurig geweld is:

[Ibid., § 30-31]

Hieruit kan worden afgeleid dat de centrale vraag wat betreft de toepassing van art. 48/4, § 2, c) Vreemdelingenwet tot de situatie in Somalië niet zozeer te maken heeft met het al dan niet bestaan van een situatie van gewapend conflict in het land, maar wel met de intensiteit van het geweld en de mate van willekeurigheid van dit geweld.

Volgens verschillende bronnen kan er niet worden uitgesloten dat er in Somalia sprake is van een intern gewapend conflict.

De andere partij erkent dit zelf : "De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland.." (bestreden beslissing p. 4).

[citaat EASO-rapport, "Country of Origin Information Report Somalia Security Situation" van december 2017, p. 21]

De aanwezigheid van Al-Shabaab in de regio is bevestigd door veel bronnen. Bijvoorbeeld :

[citaat Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Country of Origin Information Report on South and Central Somalia" van maart 2019]

Deze aanwezigheid van Al-Shabaab heeft geleid tot veel gevechten tussen de strijdkrachten van de overheden en Al-Shabaab.

Uit de beschikbare informatie blijkt het dat het geweld, in het bijzondere gepleegd door Al-Shabaab, als willekeurig kan worden beoordeeld:

[Ibid., p. 53 en 56]

[citaat UK Home Office, "Country Policy and Information Note Somalia (South and Central) : Security and Humanitarian situation" van november 2020]

[citaat Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Country of Origin Information Report on South and Central Somalia" van maart 2019, p. 28]

In 2016, waren er slechts 27 incidenten tegen burgers, en in 2017 (van januari tot augustus), 22 incidenten. Het aantal heeft dus meer dan gedubbeld (EASO « Country of Origin Information Report Somalia Security situation », december 2017, p.105, beschikbaar op <https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/publications/coi-somalia-dec20171r.pdf>).

In September 2022, waren meer dan 430 burgers al die dat jaar overleed in het conflict. Het meest recente COI-rapport van de EUAA van februari 2023 over de veiligheidssituatie in Somalië maakt dezelfde opmerkingen:

[citaat EUAA-rapport: "Somalia: security situation" van 22 februari 2023, p. 17]

[Ibid., p. 18]

Met name in de regio van verzoekster, Hiraan:

[Ibid., p. 120, 124]

Verzoekende partij is van mening dat het geweld van hoge intensiteit in Somalië is, ook in Hiraan. Incidenten nemen immers plaats op een wekelijkse basis.

Zelfs in de hoofdstad zijn onlangs veel mensen gedood :

- In Oktober 2022 werden 100 mensen gedood door autobommen (REUTERS, « Car bombs at busy Somalia market intersection killed at least 100, president says », 31 Oktober 2022, <https://www.reuters.com/world/africa/somalia-president-least-100-people-killed-car-bombs-2022-10-30/>);

- Op 23 januari 2023, enkele dagen voor de instelling van het beroep, heeft een door Al-Shabaab geplaatste bom mensen gedood in de hoofdstad (North Africa Post, "Somalia: scores killed in al-Shabab bomb attack on Mogadishu mayor's office", 23 January 2023, <https://northafricapost.com/64614-somalia-scoreskilled-in-al-shabab-bomb-attack-on-mogadishu-mayors-office.html>);

- Zelfs in door de regering heroverde steden zijn aanvallen van Al-Shabaab-leden nog steeds frequent en dodelijk (REUTERS, « Somalia's al Shabaab attacks base in town it had lost, kills seven », 20 January 2023, <https://www.reuters.com/world/africa/somalias-al-shabaab-attacks-base-town-itrecently-lost-kills-least-five-2023-01-20/>).

Het laatste rapport over Mogadishu van maart 2023 bevestigt dat het geweld ook in de hoofdstad hoog is : « Ook in Mogadishu is er sprake van een toename van terreuraanvallen. AS voert tijdens de verslagperiode drie zware aanslagen uit in de stad, waarvan twee in het meest beveiligde gedeelte van de stad "Mogadishu is tijdens de verslagperiode het toneel van schietincidenten tussen AS en de veiligheidstroepen. ACLED registreert ook schietpartijen tussen Soldaten en politieagenten en tussen de veiligheidsdiensten en onbekende gewapende groepen. Daarnaast gebeuren er gerichte moorden met vuurwapens, terreuraanslagen met geïmproviseerde explosieven (autobommen en zelfmoordvesten), granaat-, raketgranaat- en morteraanvallen." »

In het hele land worden nog steeds willekeurige aanvallen uitgevoerd.

Het aantal geweldincidenten fluctueert maar blijft altijd hoog. Gezien de aanvallen en de aanslagen van deze vorige maanden, is het geweld tegen deze burgers niet doelgericht omdat dat geweld elke persoon zonder onderscheid kan aanraken (en niet alleen leden van de politie van het leger of een speciaal populatiegroep). Dat willekeurig geweld veroorzaakt een ernstige bedreiging van het leven van de verzoekster in het zin van artikel 48/4, §2 onder c van de Vreemdelingenwet.

Door een complete en grondige lezing van de verschillende informaties zou Uw Raad aanmoedigen om op zijn minst de subsidiaire beschermingsstatus te herkennen aan de verzoeker op basis van artikel 48/4, §2, b) of c) van de Vreemdelingenwet.

In subsidiaire orde, indien Uw Raad van mening is dat de herkomst van verzoeker niet wordt bewezen, is de verzoekende partij van mening dat de motivering van de verwerende partij in ieder geval in strijd blijft met Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en Artikel 3 EVRM.

Volgens Artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet:

[citaat voormeld artikel]

Volgens artikel 51 van de Vreemdelingenwet:

[citaat voormeld artikel]

De verzoekende partij is van mening dat de weigering van de verzoekende partij om te voldoen aan zijn medewerkingsplicht, de verwerende partij niet vrijwaart van een analyse van het risico van schending van artikel 3 EVRM of artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer.

Artikel 3 van het EVRM bevat immers de absolute recht geen foltering of vernederende en/of onmenselijke behandelingen te ondergaan. Artikel 3 EVRM voorziet geen enkel uitzondering (vaste rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, o.a., EHRM, Soering t. Verenigd

Koninkrijk, 7 juli 1989, verzoek. N° 14038/88; EHRM, Vilvarajah e.a. t. Verenigd Koninkrijk, 30 Oktober 1991; EHRM, Chahal t. Verenigd Koninkrijk, 16 november 1996, verzoek. N° 22414/93; EHRM, Ahmed t. Oostenrijk, 17 december 1996, verzoek. N° 25964/94 ; EHRM, Saadi t. Italië, 28 februari 2008, verzoek. N° 37201/06 ; EHRM, M.S.S t. België en Griekenland, 21 januari 2011; EHRM, Husseinie t. Zweden, 13 Oktober 2011, verzoek. N° 10611/09; RvV, arrest 128 564, 128 540 en 128 565 dd. 2 September 2014) en verplicht de staten de nodige maatregelen te nemen om enige schending van deze recht te vermijden, ongeacht dat de schending veroorzaakt word door een overheidsactor of door een particulier (EHRM, Chahal t. Verenigd Koninkrijk, 15 november 1996; EHRM, H.L.R. t. Frankrijk, 29 april 1997, verzoek. N° 24573/94 de welke vermeldt dat “en raison du caractere absolu du droit garanti, la Cour n'exclut pas que l'article 3 trouve aussi a s'appliquer lorsque le danger émane d'une personne ou de groupes qui ne relèvent pas de la fonction publique”, §40). Zo beoordeelde de Raad van State in een arrest 96.643 dd. 19 juni 2001 dat artikel 3 EVRM, de lidstaten verplichtte het recht die door deze bepaling beschermt word niet te schenden maar ook de schendingen ervan te voorkomen (CE, n° 96.643, 19 juin 2001, Adm. Publique, 09/2001, 154 -155).

De eerbiedigen van Artikel 3 van het EVRM hebben als gevolg dat de Staat verplicht is na te gaan of een door haar genomen maatregel niet in strijd is met het recht op leven en het verbod aan foltering en onmenselijke of vernederende behandelingen (Cass. 16 maart 2000, in T Vreemdelingenrecht, 2001, vol. 24 en in Jaarboek Mensenrechten 1998 - 2000, p. 31). Het is de taak van verweerder om grondig en zorgvuldig na te gaan of een asielzoeker een risico loopt op een schending van de rechten voortvloeiende uit artikelen 2 en 3 van het EVRM in zijn land van herkomst (EHRM, MSS c. Belgique et Grèce, 21 januari 2011 Y c. Russe, 4 december 2008 ; Saadi c. Italie, 28 februari 2008 ; Vilvarajah et autres c. Royaume-Uni, 30 Oktober 1991 ; Cruz Varas et autres c. Suède, 20 maart 1991).

Het CGVS moet dus nagaan of de terugkeer van een verzoekende partij naar zijn land van herkomst ten gevolge van een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, geen risico zou lopen, in hoofde van de asielzoeker tot een schending van één of meerdere fundamentele rechten.

In casu heeft de verwerende partij het verzoek om internationale bescherming van verzoekster afgewezen, slechts op basis van een afwezigheid van geloofwaardigheid van zijn herkomst.

De Somalische herkomst ervan is echter hierboven aangetoond.

Dit bedoelt dat verzoekster naar Somalië zal worden teruggestuurd, en dat de verwerende partij impliciet een terugkeer voorziet hetzij in Mogadishu of in een andere stad.

Nogmaals, de mogelijkheid van een concrete terugkeer is niet aangetoond door de verweerder. Op zijn minst dient hij zijn beslissing over de mogelijkheid om zich opnieuw in Somalië of Mogadishu te vestigen, te motiveren.

Zelfs als er verschillen tussen de regio's bestaan, is de situatie in Somalia in algemeen zeer précaire (naast wat hierboven al is uitgelegd) :

[citaat Ministerie van Buitenlandse Zaken, “Country of Origin Information Report on South and Central Somalia” van 19 maart, p. 17]

[citaat UK Home Office, “Country Policy and Information Note Somalia (South and Central): Security and humanitarian situation” van november 2020, p. 53]

In dit verband bevestigt het periodieke rapport van Amnesty International gepubliceerd in Maart 2020 dat:

[citaat Amnesty International, “Somalia – 2019”]

Uit het rapport blijkt dat burgers vaak het slachtoffer zijn van aanslagen door zowel terroristische groeperingen (Al-Shabaab) als door wetshandhavingsinstanties die deze aanvallen proberen te bestrijden:

[Ibid.]

Human Rights Watch heeft in dezelfde zin vastgesteld in een rapport gepubliceerd in januari 2020 dat:

[citaat HRW, “World Report 2020 - Somalia” van 14 januari 2020]

De US Department of State (USDOS) besluit in zijn periodieke report - Country Report on Human Rights (11.02.2020) dat :

[USDOS, “Country Report on Human Rights Practices 2019 – Somalia” van 11 maart 2020]

De VN Security Council heeft op 13 August 2020 verklaard dat :

[citaat <https://www.ecoi.net/en/document/2036555.html>]

Betreffende het dagelijkse leven van de inwoners van Somalië is het veel beïnvloed door de geweld maar ook door de voedselonveiligheid. Bij voorbeeld kunnen we in het vorige UK COI verslag lezen dat:

[citaat UK Home Office, "Country Policy and Information Note Somalia (South and Central): Security and humanitarian situation" van november 2020, p. 30-31]

Deze kwalitatieve criteria zijn even belangrijk als het aantal geweldincidenten of het aantal doden. Immers, volgens de jurisprudentie van de Europees Hof voor de rechten van de Mens

[citaat M. Lys, "Le Conseil du contentieux des étrangers confirme le changement d'approche du C.G.R.A. en refusant aux demandeurs d'asile originaires de Bagdad le bénéfice de la protection subsidiaire" van februari 2016]

Ten slotte is er een humanitaire crisis (overal) in Somalië :

[citaat OCHA, "Somalia: The Cost of Inaction" van juli 2022]

Met name in verzoeksters regio is de situatie dringend.

[citaat BBC, "Somalia drought: The fight for survival as famine looms" van 4 oktober 2022]

De humanitaire situatie is absoluut rampzalig:

[citaat EUAA-rapport, "Somalia: security situation" van 22 februari 2023, p. 18]

Een terugkeer naar Somalië zou dus naar een schending van Artikel 3 kunnen leiden. Het risico is bevestigd door een aantal bronnen.

Gelet op die veiligheidssituatie in Somalië, is de verzoekende partij van mening dat de verwerende partij ten minste een mogelijk gebied van terugkeer moest overwegen, zodat de terugkeer niet Artikel 3 EVRM schendt.

Ter herinnering is het de taak van de verwerende partij om grondig en zorgvuldig na te gaan of een asielzoeker een risico loopt op een schending van de rechten voortvloeiende uit artikelen 2 en 3 van het EVRM in zijn land van herkomst.

In dit verband is het meest logische dat verzoeker zal worden teruggestuurd naar Mogadishu.

Het verslag van UNHCR stelt echter vast dat Mogadishu niet automatische een goed vestigingsalternatief is:

« En particulier, le UNHCR précise qu'une alternative de fuite interne a Mogadiscio n'est en principe pas envisageable pour des demandeurs de protection craignant d'être persecutes par des acteurs étatiques. Une alternative de fuite interne n'est de manière générale pas envisageable non plus pour des demandeurs de protection craignant d'être persecutes par Al-Shabaab, en dépit du fait que la ville est contrôlée par des forces gouvernementales soutenues par des troupes de l'AMISOM. Même si une alternative de fuite interne devait exceptionnellement entrer en considération, il faudrait examiner dans chaque cas individuel si elle est raisonnablement exigible. Il faudrait notamment examiner si les demandeurs de protection peuvent recevoir un soutien réel de leur famille ou de leur clan, sans quoi ils pourraient se retrouver dans une situation similaire à celle des personnes déplacées internes. □.

Er wordt ook verwezen naar de hierboven beschreven ontwikkelingen met betrekking tot Mogadishu.

In andere steden is de situatie van IDPs (intern ontheemden) ook zeer precair:

[citaat UNHCR, "UNHCR POSITION ON RETURNS TO SOUTHERN AND CENTRAL SOMALIA (UPDATE I)" van mei 2016]

Voorts verwijst verzoeker naar de bovengenoemde bronnen en recente gebeurtenissen.

Gezien het objectieve risico van vernederende of onmenselijke behandeling in geval van terugkeer naar Somalië, als gevolg van de veiligheidssituatie in Somalië en de situatie van IDP's, is de verzoekende partij van mening dat de verwerende partij kon niet afzien van een analyse van een terugkeer "alternatief" die Artikel 3 EVRM zou eerbiedigen.

De verzoeker moet als gevolg een bescherming krijgen. Daarvoor dient verzoeker de vluchtelingstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toegekend te worden.

5. IN CONCLUSIE

Ten gevolge van het bovenstaande, moet er worden beoordeeld dat de argumenten van het CGVS onvoldoende, inadequaat en verkeerd zijn om een negatieve beslissing te kunnen nemen wat betreft de herkomst van de verzoeker en zijn problemen met Al-Shabaab.

De bestreden beslissing moet ten minste vernietigd worden om naar het CG VS terug te sturen voor verdere onderzoek van zijn problemen met Al-Shabaab.

De verzoekende partij is echter van mening dat zijn verklaringen moeten als aannemelijk en geloofwaardig beschouwd worden, indien nodig op basis van het voordeel van twijfel.

Rekening houdend met de veiligheidssituatie in Somalië en in andere Steden, zijn er ook genoeg elementen om zijn vrees voor ernstige schade in geval van terugkeer als aannemelijk te beschouwen.

De verzoeker moet als gevolg een bescherming krijgen."

3.1.2. Ter ondersteuning van het beroep bevat het verzoekschrift de volgende stukken:

- geboortecertificaat van verzoekster (stuk 3);
- erkenning van de vluchtelingenstatus van verzoeksters dochter N. (stuk 4);
- medisch attest VGV van verzoekster (stuk 5);

- verklaring op eer + medisch attest VGV van verzoeksters dochter N. (stuk 6).

3.1.3. In een aanvullende nota van 16 februari 2024 legt verzoekster volgende documenten voor:

- Attest zwangerschap (stuk 7);
- Ziekenhuisopname van verzoeksters dochter N. (stuk 8);
- Taalcursus Nederlands (stuk 9).

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoekster geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat hij een nood heeft aan internationale bescherming.

Een verwijzing naar rechtspraak van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

3.3. Verzoekster slaagt er niet in haar nood om internationale bescherming aannemelijk te maken. De bestreden beslissing stelt immers terecht vast dat verzoekster geen zicht biedt op haar identiteit en haar werkelijke leefomstandigheden. De Raad stelt verder vast dat verzoekster zich in haar verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van haar verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

Allereerst heeft de commissaris-generaal zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voorbereid en gestoeld op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekster neergelegde documenten en de landeninformatie. Verzoekster kreeg tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal van 26 mei 2023 de kans om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Somalisch. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekster op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak.

Van een verzoekster om internationale bescherming mag redelijkerwijze worden verwacht dat zij de instanties belast met het onderzoek naar haar verzoek om internationale bescherming van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Verzoekster heeft de verplichting om haar volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over haar verzoek om internationale bescherming en het is aan haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de instantie kan beslissen over dit verzoek. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoekster dat zij zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van haar identiteit, leefwereld en asielrelaas. Van verzoekster worden correcte en coherente verklaringen verwacht en waar mogelijk ook documenten over haar identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute. *In casu* stelt de Raad vast dat verzoekster op ernstige wijze heeft verzaakt aan de medewerkingsplicht die op haar rust aangezien zij doorheen de procedure tegenstrijdige en misleidende verklaringen heeft afgelegd over haar identiteit en werkelijke leefomstandigheden. Het manifest misleidende karakter van verzoeksters verklaringen doorheen de gehele procedure doet dan ook afbreuk aan verzoeksters algehele geloofwaardigheid en aan die van haar asielmotieven.

Verzoekster betoogt ter verschoning van haar tegenstrijdige verklaringen dat geen rekening is gehouden met haar bijzonder kwetsbaar profiel, dat zij thans verder wenst te staven met een attest dat zij zwanger is en dat haar dochter N. in het ziekenhuis heeft verbleven met een infectie.

Zij betoogt dat zij een jonge vrouw was op het moment van haar vertrek en dat zij slechts twee jaar naar school ging. De Raad benadrukt echter dat verzoekster reeds 26 jaar oud was ten tijde van haar vertrek uit Somalië. Verder kan zelfs van een persoon die slechts twee jaar naar school is geweest redelijkerwijze verwacht worden dat deze de asielinstanties belast met het onderzoek naar haar verzoek correct inlicht over haar identiteit, herkomst en vluchtmotieven. Ook verzoeksters reeds aangehaalde slaapstoornissen, bewustzijnsverlies en stress die zij heeft gestaafd met medische attesten, doen geen afbreuk aan de

volgende correcte en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier:

“U legt een attest van Dr. D.(...) (dd. 24/05/2023) voor. Uit dit verslag blijkt dat u stress ervaart en dat u reeds een aantal keer het bewustzijn verloren heeft en dit vermoedelijk op basis van psychogeen lijden. Het attest verwijst naar brieven van Dr. D.(...), doch deze brieven werden niet aan het CGVS bezorgd. Het behoort echter niet tot de bevoegdheid van de dokter, die volledig afhankelijk is van de verklaringen van de betrokken patiënt, om de omstandigheden waarin deze problemen zijn ontstaan, vast te stellen. Er wordt opgemerkt dat uit het gehoor blijkt dat u over ruim voldoende cognitieve capaciteiten beschikt om het asielrelaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten, het gehoor kon immers op een normale wijze plaatsvinden. Het attest bevestigt dat u stress ervaart en vermoedelijk een psychogeen lijden kent, maar biedt geen uitsluitel over de omstandigheden waarin deze ontstaan zijn.”

Verzoekster betoogt verder dat zij hoogzwanger was ten tijde van het persoonlijk onderhoud en dat hieruit op zijn minst haar de kwetsbare situatie blijkt. Verzoekster stelt bovendien dat haar zwangerschap een invloed kan hebben gehad op haar cognitieve vermogens. De Raad merkt echter op dat verzoekster steunmaatregelen werden verleend. Daarnaast brengt verzoekster geen enkel bewijs bij waaruit zou blijken dat haar cognitieve vermogens in die mate zouden zijn aangetast door haar zwangerschap dat zij niet in staat zou zijn geweest om tijdens het persoonlijk onderhoud op coherente en consistente wijze haar relaas toe te lichten. Verzoekster maakte evenmin melding van dergelijke problemen tijdens het persoonlijk onderhoud. De Raad verwijst naar de volgende correcte en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit diverse medische attesten blijkt immers dat u zwanger bent op het moment van het persoonlijk onderhoud en dat de bevalling uitgerekend werd op 11 juli 2023. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Hoewel het CGVS kort voor het persoonlijk onderhoud besluit het onderhoud te annuleren, gelet op uw vergevorderde zwangerschap, kon het onderhoud alsnog doorgaan op uw eigen vraag. Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud werd u gevraagd of u in staat was het onderhoud te doen, waarop u positief antwoordde. Het onderhoud werd diverse malen onderbroken en u kreeg zelf de mogelijkheid om aan te geven indien u zelf een onderbreking nodig had. U maakte geen gebruik van deze mogelijkheid. Op het einde van het onderhoud maakte u evenmin enige opmerkingen omtrent het verloop van het onderhoud. Hoewel uw advocaat niet aanwezig was bij het onderhoud, maakte u geen bezwaar om het onderhoud zonder de aanwezigheid van uw raadsheer te laten doorgaan.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingen werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren m.b.t. de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Het CGVS ontvangt enkele opmerkingen m.b.t. het onderhoud, doch werden er geen opmerkingen gemaakt omtrent het verloop van het onderhoud.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Waar verzoekster stelt dat het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken slechts een kwartier duurde, dat zij dacht dat zij teruggestuurd kon worden naar Somalië of Zuid-Afrika indien zij het over haar verblijf in Zuid-Afrika had en dat de tolk haar heeft aangemaand om niet over Zuid-Afrika te praten, benadrukt de Raad dat verzoekster bij het invullen van de DVZ-vragenlijst erop gewezen wordt dat van haar verwacht wordt dat zij kort, maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot haar vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen en het feit dat het interview slechts kort duurt, verzoekster geenszins van haar medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk haar asielmotieven te vermelden van bij aanvang van de asielprocedure. De behandeling van een verzoek om internationale bescherming geschiedt bovendien in vertrouwen. Een ‘vrees’ van verzoekster om teruggestuurd te worden kan geen reden zijn om in het onthaalland onjuiste informatie over haar verblijf of asielrelaas te debiteren. Verzoekster is bovendien zelf verantwoordelijk voor de verklaringen die zij aflegt en achteraf ongunstig gebleken adviezen van derden kunnen haar bedrieglijke verklaringen niet toedekken, gezien zij zowel bij aanvang van de procedure als tijdens het persoonlijke onderhoud meermaals uitdrukkelijk werd gewezen op het belang van haar verklaringen en de plicht te waarheid te vertellen. Bovendien betreffen de vastgestelde tegenstrijdigheden en inconsistenties kernelementen van verzoeksters asielrelaas, waardoor redelijkerwijze kon worden verwacht dat verzoekster deze elementen correct weergeeft. Daarnaast werden verzoeksters verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken aan haar voorgelezen in het Somalisch en heeft zij deze voor akkoord ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen, zodat zij zich uitdrukkelijk akkoord heeft verklaard met de inhoud ervan.

Verzoekster stelt dat zij niet kon verifiëren of zij bij de registratie van haar verzoek had aangegeven dat zij niet getrouwd was omdat het document niet bij het administratief dossier was gevoegd. De Raad merkt echter op dat het document “*Registratie Verzoek om Internationale Bescherming*” wel degelijk in het administratief dossier zit en dat verzoekster hierin verklaart ongehuwd te zijn.

Waar verzoekster verder betoogt dat zij niet geconfronteerd werd met de twijfels aangaande haar herkomst en dat dit volgens haar noodzakelijk was, wijst de Raad erop dat artikel 17, § 2, van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen slechts in de verplichting voorziet om de verzoekster met haar tegenstrijdige verklaringen (hier aangaande haar herkomst) te confronteren wanneer die tijdens het persoonlijk onderhoud worden vastgesteld. In ieder geval doet verzoekster hiermee geen afbreuk aan de in de bestreden beslissing gedane vaststelling dat verzoekster tegenstrijdige en misleidende verklaringen heeft afgelegd over haar herkomst en identiteit.

Verzoekster legt in onderhavig beroep een geboortecertificaat neer uitgegeven door de Somalische ambassade in België. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt echter dat bronnen die de uitgifte van Somalische documenten beschrijven, wijzen op de afwezigheid van archieven en een uniform en betrouwbaar registratie- en verificatiesysteem door de Somalische overheid en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van (identiteits)documenten. De ambassade in België kan zich dan ook niet op officiële gegevens baseren om de identiteit, herkomst of nationaliteit vast te stellen van personen die verklaren Somaliërs te zijn (COI Focus “*Somalië: Betrouwbaarheid van identiteitsdocumenten in Zuid- en Centraal-Somalië van 24 mei 2022*”). Aldus biedt het door de verzoekster neergelegde geboortecertificaat waarvan niet betwist wordt dat deze werd uitgereikt door de Somalische ambassade, naar de inhoud toe, niet de minste garantie dat de daarin opgenomen gegevens correct zijn.

Gelet op bovenstaande vaststellingen, treedt de Raad de bestreden beslissing bij in de volgende correcte en pertinente motieven, die steun vinden in het administratief dossier:

“Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (notities CGVS, p. 2-3), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw leefomstandigheden, over de omstandigheden van uw verblijf in Somalië, noch over uw verblijf in Somalië an sich. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen alsook over de omstandigheden waarin u in Somalië verbleef kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst alsook het persoonlijke profiel is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie, regio van herkomst of persoonlijke verblijfssituatie, dient te worden besloten dat de asielmotieven die zich er zouden hebben voorgedaan of de omstandigheden waarin deze asielmotieven zouden hebben plaatsgevonden, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn specifieke profiel, eerdere verblijfplaatsen of omstandigheden van zijn verblijf ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u geen zicht biedt op uw identiteit en uw werkelijke leefomstandigheden.

Eerst en vooral wordt opgemerkt dat u voor de DVZ verklaarde vanaf uw geboorte tot 31 augustus 2020 in het dorp Bakal, district Beledweyne, provincie Hiraan gewoond te hebben (Verklaring DVZ, vraag 10). Bij aanvang van het onderhoud door het CGVS gevraagd of u opmerkingen heeft omtrent uw onderhoud bij de DVZ, verklaart u niet te hebben kunnen zeggen dat u Somalië in 2003 verlaten heeft en dat u sindsdien in Kenia en Zuid-Afrika gewoond heeft voor u in 2020 terugkeerde naar Somalië (notities CGVS, p. 3). Nergens

uit uw verklaringen voor de DVZ blijkt dat u in Kenia of Zuid-Afrika geweest bent (Verklaring DVZ + Vragenlijst CGVS). Gevraagd naar de reden dat dit niet genoteerd werd, legt u de schuld hiervoor bij de tolk (notities CGVS, p. 3-4), hoewel u het wel wou vertellen. Op het einde van het onderhoud legt u de schuld van de tegenstrijdigheden en inconsistenties van uw verklaringen wederom bij de tolk bij DVZ (notities CGVS, p. 25). Het is echter niet ernstig de tegenstrijdigheden en inconsistenties in uw verklaringen te wijten aan de tolk, te meer daar u bij de DVZ meermaals de kans kreeg om verklaringen af te leggen aangaande uw verblijf in Zuid-Afrika, onder meer wanneer gevraagd werd naar eerdere verzoeken om internationale bescherming en de geboorteplaats van uw kinderen (zie infra). U liet echter na enige verklaringen aangaande uw verblijf in Zuid-Afrika af te leggen. Het CGVS is dan ook van mening dat u de Belgische asielautoriteiten doelbewust trachtte te misleiden aangaande uw verblijf in Somalië en andere Afrikaanse landen, te meer daar u meerdere documenten uit Zuid-Afrika neerlegt (zie infra).

Voor het CGVS verklaart u in Zuid-Afrika een vluchtelingenstatus te hebben (notities CGVS, p. 5). U legt tijdens het onderhoud eveneens een "formal recognition of refugee status in the RSA" neer (zie doc. 1 in de groene map in uw administratieve dossier). Door de DVZ gevraagd of u in een ander land reeds eerder een verzoek om internationale bescherming ingediend heeft, antwoordde u echter ontkennend (Verklaring DVZ, vraag 22). U legt aldus inconsistente verklaringen af aangaande uw vluchtelingenstatus in Zuid-Afrika, wat er wederom op wijst dat u de Belgische asielinstanties doelbewust trachtte te misleiden aangaande uw verblijf in Somalië en andere Afrikaanse landen.

De door u neergelegde "formal recognition of refugee status in the RSA" (zie doc. 1 in de groene map in uw administratieve dossier) en geboortecertificaten van uw kinderen (zie doc. 5 in de groene map in uw administratieve dossier) vermelden bovendien dat u geboren bent in het jaar 1987 in Mogadishu, hoewel u voor de Belgische autoriteiten verklaart geboren te zijn op 16/12/1994 in Beledweyne (Verklaring DVZ, vraag 4-5 + notities CGVS, p. 4). Bij de registratie van uw verzoek verklaarde u dan weer geboren te zijn in december 1993 (Registratie Verzoek om Internationale Bescherming (VIB). U legt tegenstrijdige verklaringen af aangaande uw geboortedatum en geboorteplaats, wat de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder aantast.

U legt eveneens tegenstrijdige verklaringen af aangaande uw huwelijk en uw echtgenoot. Bij de registratie van uw verzoek voor de DVZ verklaarde u ongehuwd te zijn (Registratie Verzoek om Internationale Bescherming (VIB). Wanneer u later gehoord wordt door de DVZ, verklaart u echter gehuwd te zijn op 26 mei 2012 in Bakal, Somalië (Verklaring DVZ, vraag 15a). Uit uw verklaringen voor het CGVS blijkt dan weer dat u in Zuid-Afrika gehuwd bent in mei 2012 (notities CGVS, p. 5). Het door u neergelegde "formal recognition of refugee status in the RSA" – dat opgesteld werd in 2017 - vermeldt dan weer dat u gescheiden (divorced) bent (zie doc. 1 in de groene map in uw administratieve dossier). Hoewel u voor het CGVS verklaart gehuwd te zijn met A.(...) I.(...) M.(...) (notities CGVS, p. 5), verklaart u voor de DVZ dat uw echtgenoot A.(...) M.(...) M.(...) heet (Verklaring DVZ, vraag 15a). Voor de DVZ verklaarde u verder dat uw echtgenoot zich in het dorp Bakal bevindt, hoewel u voor het CGVS verklaart uw echtgenoot in september 2020 door Al Shabaab werd meegenomen, ze hem nooit meer hebben vrijgelaten en niemand weet wat er met hem gebeurd is (notities CGVS, p. 12).

U legt aldus inconsistente en tegenstrijdige verklaringen af aangaande uw beweerdte echtgenoot, wat de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder aantast. De door u neergelegde kopie van de Zuid-Afrikaanse identiteitskaart en van het vluchtelingenpaspoort van uw beweerdte echtgenoot en de affidavit van uw beweerdte echtgenoot aangaande een terugkeer naar Somalië kunnen dit niet herstellen. Gelet op deze vaststellingen, maakt u uw huwelijk zoals u dat beschrijft niet aannemelijk.

Voor het CGVS verklaart u 4 kinderen te hebben, nl. A.(...), A.(...), S.(...) en Z.(...), en dat zij in Zuid-Afrika geboren zijn (notities CGVS, p. 12-13). Voor de DVZ verklaart u echter dat uw kinderen Z.(...) Y.(...) A.(...), A.(...) A.(...) M.(...), A.(...) A.(...) M.(...) en A.(...) A.(...) M.(...) heten en allen geboren zijn in Bakal, Somalië (Verklaring DVZ, vraag 16). De door u neergelegde Zuid-Afrikaanse geboortecertificaten vermelden dan weer de namen A.(...) M.(...), A.(...) M.(...), A.(...) M.(...) en S.(...) M.(...) (zie doc. 5 in de groene map in uw administratieve dossier). Uw verklaringen aangaande uw kinderen stroken niet met elkaar en de door u neergelegde geboortecertificaten.

U verklaart voor het CGVS dat u in 2020, na uw terugkeer naar Somalië, eerst een maand in Beledweyne verbleef, waarna u zo'n 6 maanden in Dhoqor woonde (notities CGVS, p. 6-7). Gevraagd of u na uw terugkeer nog ergens anders verbleef dan Beledweyne, Dhoqor of Mogadishu, antwoordt u ontkennend. Voor de DVZ verklaarde u echter in het dorp Bakal gewoond te hebben van toen u een baby was tot en met augustus 2020 (Verklaring DVZ, vraag 10). U hiermee geconfronteerd, wijt u dit aan de tolk (notities CGVS, p. 25). Zoals eerder reeds opgemerkt, is het niet ernstig de tegenstrijdigheden in uw verklaringen te wijten aan de tolk. Uw tegenstrijdige verklaringen aangaande het dorp waar u beweerdelijk woonachtig was in het jaar 2020 tasten de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder aan.

U verklaart voor het CGVS dat de volledige namen van uw ouders A.(...) W.(...) W.(...) en B.(...) I.(...) H.(...) zijn notities CGVS, p. 11). U verklaart tevens dat zij in de stad Beledweyne geboren zijn. Voor de DVZ verklaarde u dan weer dat uw ouders A.(...) W.(...) A.(...) en B.(...) I.(...) W.(...) heten en beiden geboren zijn in Dhoqor (Verklaring DVZ, vraag 13A). U legt tegenstrijdige verklaringen af aangaande uw ouders.

Verder legt u tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af aangaande uw broers en zussen. Voor het CGVS verklaart u dat uw broers S.(...) en M.(...) heten (notities CGVS, p. 14). Uit uw verklaringen blijkt verder dat M.(...) ook wel S.(...) genoemd wordt en S.(...) wordt S.(...) genoemd. Voor de DVZ verklaarde u echter 2 broers te hebben en noemde u de namen M.(...) en S.(...) (Verklaring DVZ, vraag 17). Hoewel u voor de DVZ verklaart dat uw zus N.(...) op 27 maart 2019 vermoord werd, verklaart u voor het CGVS dat zij in 2020 vermoord werd (notities CGVS, p. 18 + opmerkingen n.a.v. de notities van het onderhoud). Verder blijkt uit uw verklaringen voor het CGVS dat uw broers en zus in Beledweyne en Dhoqor woonachtig zijn, dan wel waren (notities CGVS, p. 14), hoewel u voor de DVZ nog verklaarde dat zij in Bakal woonden (Verklaring DVZ, vraag 17). Uw tegenstrijdige en inconsistente verklaringen aangaande uw broers en zus tasten de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder aan.

U legt bovendien fluctuerende verklaringen af aangaande uw aankomst in België. Bij de registratie van uw verzoek bij de DVZ verklaarde u immers in België te zijn toegekomen op 30 augustus 2020 (Registratie Verzoek om Internationale Bescherming (VIB), hoewel u later verklaart dat u Somalië verlaten heeft op 31 augustus 2020 (notities CGVS, p. 18 + Verklaring DVZ, vraag 10 + vraag 32) en in België toekwam op 18 september 2020 (Verklaring DVZ, vraag 32). Uw verklaringen aangaande uw aankomst in België stroken niet met elkaar. Dit tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder aan.

Aangaande het “formal recognition of refugee status in the RSA,” de geboortecertificaten van uw kinderen en de affidavit die door uw beweerde echtgenoot ondertekend werd kan nog worden opgemerkt dat dit kopies van documenten betreffen die eenvoudig zelf op te stellen zijn.

Gelet op het geheel aan voorgaande vaststellingen, maakt u niet alleen uw identiteit niet aannemelijk, maar eveneens uw levensomstandigheden voor uw aankomst in België, u maakt het aldus niet aannemelijk na een verblijf in Zuid-Afrika teruggekeerd te zijn naar Dhoqor, provincie Hiraan, in 2020.”

In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof gehecht worden aan de door verzoekster voorgehouden herkomst en identiteit. Hierdoor kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan.

De Raad treedt de overvloedige motivering van de bestreden beslissing nog bij in de volgende correcte en pertinente vaststellingen, die steun vinden in het administratief dossier:

“Voor het CGVS verklaart u door Al Shabaab veroordeeld te zijn omdat er condooms in de winkel van uw zus verkocht werden (notities CGVS, p. 17-18).

Zoals eerder reeds opgemerkt, legt u tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af aangaande uw verblijf in Somalië en uw zus (zie supra), dit tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande uw problemen met Al Shabaab reeds grondig aan.

Het tast de doorleefbaarheid van uw verklaringen bovendien grondig aan dat u reeds voor uw terugkeer naar Somalië wist dat Al Shabaab voor problemen zorgde (notities CGVS, p. 6), dat u bij uw aankomst in Dhoqor ook aangesproken werd over Al Shabaab (notities CGVS, p. 8) en dat u wel wist dat de verkoop van condooms volgens het geloof niet mocht (notities CGVS, p. 10), maar dat u of uw echtgenoot desondanks niet met uw zus spreken over de verkoop van condooms (notities CGVS, p. 9-10). Immers, gevraagd met wie jullie dat in Dhoqor besproken hadden, verklaart u dat uw echtgenoot met enkele mannen in de buurt daarover gesproken heeft. Gevraagd of u daar zelf met iemand anders dan uw echtgenoot over gesproken heeft, antwoordt u ontkennend. Dat u zonder te overleggen met uw zus haar kan overtuigen om condooms te verkopen in haar winkeltje, in een gebied waar Al Shabaab de plak zwaait en het gevaarlijk is om voorbehoedsmiddelen te verkopen, tast de doorleefbaarheid van uw verklaringen uitermate aan.

Hoewel uw zus door Al Shabaab gedood werd omwille van de verkoop van condooms (notities CGVS, p. 18) en u reeds op de hoogte gebracht werd van een veroordeling door de rechtbank van Al Shabaab (notities CGVS, p. 20), staat u er zelf niet bij stil dat u door Al Shabaab meegenomen kan worden (notities CGVS, p. 21). Dit tast de doorleefbaarheid van uw verklaringen aangaande uw problemen met Al Shabaab verder grondig aan.

Hoewel u voor het CGVS verklaart dat uw echtgenoot in september 2020 door Al Shabaab werd meegenomen en niemand weet wat er met hem gebeurd is (notities CGVS, p. 12), legt u voor de DVZ hoegenaamd geen verklaringen af aangaande de ontvoering van uw echtgenoot door Al Shabaab (Verklaring

DVZ, vraag 5a + Vragenlijst CGVS, vragen 3.1-3.8). Er kan van u verwacht worden dat u reeds van bij het begin van de asielprocedure verklaringen aflegt aangaande alle belangrijke elementen in uw asielrelaas, zoals de gevolgen van uw vlucht voor Al Shabaab. Dat u de DVZ deze informatie onthield, tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder grondig aan.

Gelet op het geheel aan voorgaande vaststellingen, maakt u het niet aannemelijk dat u door Al Shabaab veroordeeld werd omwille van de verkoop van voorbehoedsmiddelen."

Verzoekster wijst daarnaast op haar vrees om door de Somalische maatschappij te worden verstoten, te worden vervolgd en onmenselijk te worden behandeld indien zij zich tegen de besnijdenis van haar dochter verzet, die reeds in België erkend is als vluchteling. Verzoekster stelt dat zij bij terugkeer eveneens vreest dat zij zal worden vervolgd indien zij zich verzet tegen de besnijdenis van haar andere dochters die zich nog in het land van herkomst bevinden.

Wat betreft verzoeksters reeds in België erkende dochter N., wijst de Raad op artikel 23 van de Richtlijn 2011/95/EU, die de lidstaten niet verplicht om de gezinsleden van iemand die internationale bescherming geniet, dezelfde status te verlenen als deze persoon. Uit dit artikel vloeit immers voort dat de Richtlijn *"ertoe beperkt blijft de lidstaten te verplichten hun nationale recht zodanig vorm te geven dat gezinsleden in de zin van artikel 2, onder j), van deze richtlijn, van degene die een dergelijke status geniet, indien zij niet individueel de voorwaarden voor verkrijging van die status vervullen, aanspraak kunnen maken op bepaalde voordelen, waaronder met name de afgifte van een verblijfstitel, toegang tot werkgelegenheid of toegang tot onderwijs, die ertoe strekken het gezin in stand te houden."* Uit het arrest *"Ahmedbekova"*, zaak C-652/16, van het Hof van Justitie van 4 oktober 2018 blijkt verder nog dat elk verzoek om internationale bescherming individueel wordt onderzocht, waarbij moet worden bepaald of, rekening gehouden met de persoonlijke situatie van de verzoekster, is voldaan aan de voorwaarden voor verlening van een status. De Raad stelt te dezen vast dat noch artikel 23 van de Richtlijn 2011/95/EU noch enige andere interne of internationale rechtsnorm voorschrijft dat aan de familieleden van een persoon die internationale bescherming geniet hetzelfde statuut moet worden verleend dan aan deze laatste. De Raad is dan ook van oordeel dat de commissaris-generaal of de Raad slechts kan nagaan, op grond van deze richtlijn, of verzoekster nood heeft aan internationale bescherming. De vaststelling dat er in hoofde van verzoeksters dochter werd beslist tot de erkenning van de vluchtelingenstatus doet niets af aan de appreciatie die gemaakt werd in het kader van verzoeksters verzoek om internationale bescherming, dat zij geen vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk maakt, zelfs indien rekening wordt gehouden met de familieband met haar dochter. Verzoekster geeft immers geen zicht op haar reële persoonlijke situatie inzake haar herkomst en familiale situatie waardoor de Raad niet in staat is haar persoonlijke vrees of risico te beoordelen.

Verzoekster kan zich aldus niet steunen op de erkenning van de vluchtelingenstatus van haar dochter teneinde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aannemelijk te maken.

De Raad benadrukt dat het doel van de procedure tot het bekomen van internationale bescherming niet is om het recht op eerbiediging van het gezin en gezinsleven te horen bevestigen doch wel om na te gaan of verzoekster internationale bescherming nodig heeft tegen mogelijke vervolgingen in het land van herkomst omwille van één van de in het Vluchtelingenverdrag vermelde gronden of ingevolge het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in geval van een terugkeer ernaartoe, *quod non in casu*, zoals blijkt uit wat voorafgaat en wat volgt. Het is aan verzoekster om gebruik te maken van de geëigende procedures die mogelijk kunnen leiden tot een verblijfsrecht in België op basis van de gezinssituatie.

De Raad is evenmin in staat een vrees voor vervolging voor verzoekster na te gaan indien zij zich zou verzetten tegen de besnijdenis van haar andere dochters aangezien dezen zich niet in België bevinden en verzoekster geen duidelijk zicht geeft op haar familiale situatie.

De door de verzoekster neergelegde VGV-attesten van haar en haar dochter, de beslissing tot erkenning van haar dochter en verklaring op eer, alsook de documenten met betrekking tot haar zwangerschap, de ziekenhuisopname van haar dochter N. en haar taal cursus Nederlands kunnen geen afbreuk doen aan bovenstaande vaststellingen aangezien deze informatie nergens betwist wordt. De Raad treedt de bestreden beslissing bij in de volgende correcte en pertinente vaststellingen, die steun vinden in het administratief dossier:

"Voor wat betreft de door u aangehaalde vrees voor een mogelijke besnijdenis (oftewel vrouwelijke genitale verminking, verder VGV) - ten aanzien van uw tijdens het onderhoud nog ongeboren - dochter N.(...) (CGnr.

.../..... – O.V.) bij een terugkeer naar Somalië, kan het volgende worden opgemerkt (notities CGVS, p. 23-24).

Gevraagd of u zich kan verzetten tegen de besnijdenis van uw dochter, verklaart u dat niet te kunnen (notities CGVS, p. 24). Gevraagd wat u denkt dat er gaat gebeuren als u zich toch blijft verzetten, verklaart u dat je dan iemand bent tegen de cultuur die niet meer gelovig is. Nogmaals gevraagd wat er dan gaat gebeuren, herhaalt u dat ze u als ongelovige gaan bestempelen en dat kan gevolgen hebben. Hierop doorgevraagd, verklaart u dat men bij Al Shabaab zal aangeven dat u ongelovig bent en dat u daardoor gedood zal worden. U geeft echter geen zicht op uw reële persoonlijke situatie inzake uw herkomst en familiale situatie waardoor u de Commissaris-generaal niet in staat stelt uw persoonlijke vrees of risico te beoordelen. Het CGVS kent uw dochter N.(...) (CGnr. .../..... - O.V.) de vluchtelingenstatus toe. Dit wijzigt het voorgaande echter niet. Voor een gezinshereniging met uw dochter, dient u de daartoe geëigende procedure te volgen.

U uit eveneens een vrees voor VGV vanwege uw dochters die zich nog in uw land van herkomst bevinden (notities CGVS, p. 23). Het CGVS is echter niet in staat een vrees voor vervolging vanwege deze kinderen na te gaan aangezien zij zich niet in België bevinden."

Verder moet verzoekster de motieven in de bestreden beslissing aan de hand van concrete en inhoudelijke argumenten weerleggen. Een theoretische uiteenzetting over het voordeel van de twijfel, die niet is toegespitst op de elementen *in casu*, volstaat hiertoe niet. Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Een schending van artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet wordt evenmin vastgesteld. Verzoekster maakt immers op generlei wijze aannemelijk dat haar verzoek om internationale bescherming niet op een individuele, objectieve en onpartijdige wijze werd beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat de commissaris-generaal geen rekening zou hebben gehouden met enig relevant feit of gegeven dat voorgaande vaststellingen in een ander daglicht zou kunnen stellen.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande.

Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters verklaringen over haar identiteit, haar levensomstandigheden voor haar aankomst in België en de omstandigheden van haar verblijf in Somalië *an sich*, is het dienvolgens evenzeer onmogelijk een correct beeld te krijgen van een eventuele nood aan subsidiaire bescherming.

Met betrekking tot de vraag of verzoekster bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan. Het is immers in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de asielprocedure haar ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoekster voor de komst naar België, noch over het element of verzoekster afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer verzoekster op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het persoonlijk onderhoud en dus veelvuldig de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen.

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie mei tweeduizend vierentwintig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP